

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 340

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 mai 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 233 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 263 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 256 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 403 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 258 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 435 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 259 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 323 alin. 1 și art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 492 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 262 din 22 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somăției de plată	8-10	Decizia nr. 493 din 19 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 8 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 233**

din 15 februarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011 a reprezentantului Ministerului Public, Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Doina Iosif, Aurel Iosif și Daliana-Magdalena Boboșilă-Iosif în Dosarul nr. 5.323/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Dezbaterile au avut loc la data de 18 ianuarie 2011 în prezența reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Ionel Olteanu, precum și a domnului Aurel Iosif și a reprezentantului Ministerului Public, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea pentru data de 8 februarie 2011, respectiv 15 februarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.323/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Doina Iosif, Aurel Iosif și Daliana-Magdalena Boboșilă-Iosif într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă obligă instanța de revizuire la examinarea a două aspecte, respectiv admisibilitatea cererii de revizuire și analiza pe fond a cauzei. Cu privire la admisibilitatea cererii de revizuire, legiuitorul a prevăzut în mod expres condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cel interesat în cauză, dar în ceea ce privește rejudecarea pe fond a cauzei nu se prevede nimic despre ipoteza în care hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, ce condamnă statul român, a vizat un caz în care nu s-a invocat fondul, devenind, astfel, incidente dispozițiile de drept comun, specifice motivelor „interne” de revizuire (art. 322 pct. 1—8), respectiv art. 326 alin. 3 potrivit căruia „Dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază”.

Autorii apreciază că normele legale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21 alin. (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât îngreșesc în mod nejustificat liberul acces la justiție și nu permit utilizarea în mod efectiv a unei noi căi de atac, în condițiile în care *faptele* la care se referă

art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă au fost constatate printr-o procedură internă criticată de către Curtea Europeană în Hotărârea din 20 decembrie 2007 pronunțată în Cauza *Iosif și alții împotriva României*.

Față de acestea, autorii excepției consideră că textul de lege criticat este incomplet, legiuitorul lăsând nesoluționată ipoteza în care hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului permite revizuirea unei hotărâri rămase definitive și irevocabile, care nu a evocat fondul, întrucât recurenților le-a fost refuzat dreptul de acces la instanță, refuz constat și sancționat în mod expres prin hotărârea Curții.

Totodată, se mai susține că accesul liber la justiție este limitat, din moment ce faptele la care se referă art. 326 au fost reappreciate în mod exclusiv din perspectiva procedurilor derulate în fața instanțelor naționale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât prin dispozițiile legale criticate se limitează dreptul la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă care au următorul cuprins:

„Art. 322. — *Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

[...]

9. *dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (2) și (3) cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și

urmează să fie admisă pentru motivele ce vor fi expuse în continuare.

Astfel, România este un stat de drept în care, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

În condițiile în care art. 11 din Legea fundamentală prevede că statul român se obligă să îndeplinească **întocmai și cu bună-credință** obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte și că tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern, iar art. 20 alin. (1) din Constituție că dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, Parlamentul are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare pentru asigurarea reală a respectării accesului liber la justiție, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție. Fără îndeplinirea acestei îndatoriri, normele constituționale menționate ar avea un caracter pur declarativ, situație inadmisibilă pentru un stat care împărtășește valorile democratice ce fac parte din patrimoniul constituțional european, așa cum este prefigurată de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

De altfel, necesitatea respectării principiului supremației Constituției și a principiului legalității a mai fost subliniată de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, și Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011.

În cazul de față, această îndatorire a Parlamentului decurge din faptul că România a devenit parte la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în urma ratificării ei prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, asumându-și obligația de a respecta prevederile acestei Convenții, **precum și interpretarea dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului acestei Convenții, în limitele prevăzute de această Convenție**, în conformitate cu prevederile art. 46, potrivit cărora „Înaltele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți”.

De asemenea, Curtea Constituțională mai constată că prin Hotărârea din 20 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Iosif și alții împotriva României*, publicată și în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 24 iulie 2008, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „art. 322 § 9 din Codul de

procedură civilă permite revizuirea unui proces pe plan intern, dacă Curtea a constatat încălcarea drepturilor unui reclamant”. În plus, Curtea de la Strasbourg a apreciat că, „atunci când constată că un reclamant nu a avut acces la o instanță stabilită prin lege, redresarea cea mai potrivită ar fi, în principiu, rejudecarea sau redeschiderea procedurii în timp util, cu respectarea cerințelor art. 6 din Convenție” (paragraful 99). De altfel, aceleași concluzii reies și din Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României* (paragraful 56), Hotărârea din 21 februarie 2008, pronunțată în Cauza *S.C. Marolux S.R.L. și Jacobs împotriva României* (paragraful 52) și Hotărârea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Rusen împotriva României* (paragraful 47 și 48).

În aceste condiții, Curtea constată că art. 20 alin. (1) din Constituție impune interpretarea art. 21 privind accesul liber la justiție din Legea fundamentală prin prisma înțelesului dat acestui drept de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa. O astfel de concluzie se impune, mai ales că autorii excepției de neconstituționalitate invocă o hotărâre a Curții de la Strasbourg pronunțată chiar în favoarea lor.

Dacă nu s-ar ajunge la această concluzie, justițiabilul s-ar vedea lipsit de protecția conferită de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar dreptul său de acces liber la justiție prevăzut de art. 21 din Legea fundamentală ar fi încălcat. Ca o consecință directă, România ar fi în situația unei părți la Convenție care nu își respectă obligațiile asumate pe planul dreptului internațional public și al dreptului intern, contrar prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (1) din Constituție.

Așadar, având în vedere dispozițiile constituționale menționate, faptul că România este parte la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind obligată să respecte atât Convenția, cât și interpretările date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt afectate de vicii de neconstituționalitate. Astfel, în măsura în care aceste prevederi legale nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, se ajunge la lipsirea de conținut a unui drept garantat de Constituția României.

În consecință, Curtea Constituțională constată că prevederile legale criticate, în măsura în care au consecințele menționate mai sus, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1), precum și ale art. 21 din Constituția României.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Doina Iosif, Aurel Iosif și Daliana-Magdalena Boboșilă-Iosif în Dosarul nr. 5.323/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială și constată că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 256

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Cătălin Grățianu, Sorin Gerard Grățianu și Alina Ileana Săvulescu în Dosarul nr. 892/335/2009 al Judecătoriai Videle.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, procurator Sorin Grățian, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia locală de fond funciar din cadrul Primăriei orașului Videle a depus o cerere scrisă prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru „necomunicarea unui exemplar al cererii și motivelor privind invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură civilă”.

Președintele acordă cuvântul procurorului care se opune cererii de amânare. Curtea, ținând cont de prevederile art. 14 din Legea nr. 47/1992, apreciază că în procedura din fața instanței de contencios constituțional nu sunt aplicabile, *ad similibus*, prevederile art. 114 alin. 2 din Codul de procedură civilă, astfel încât respinge cererea formulată ca inadmisibilă.

Cauza fiind în stare de judecată, procuratorul depune note scrise, iar președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 892/335/2009, **Judecătoria Videle a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 199 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Radu Cătălin Grățianu, Sorin Gerard Grățianu și de Alina Ileana Săvulescu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cauze în domeniul fondului funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile art. 199 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale întrucât contravin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție privind egalitatea în fața legii, precum și art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, care interzice discriminările sub orice formă.

În opinia autorilor, dispozițiile legale criticate creează o discriminare între martori și celelalte părți într-un proces, numai

martorii fiind pasibili de pedeapsă pentru ascunderea adevărului.

Judecătoria Videle apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că prevederile legale criticate nu aduc atingere drepturilor petenților, deoarece aceștia au posibilitatea de a sesiza personal organul de urmărire penală, în cazul în care sunt vătămați prin săvârșirea de infracțiuni, potrivit art. 221 din Codul de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul cuprins: „*Dacă din cercetare reies bănuiele puternice de mărturie mincinoasă sau de mituire de martor, instanța va încheia proces-verbal și va trimite pe martor în fața autorităților penale.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă statuează că, dacă din cercetarea judecătorească reies bănuiele puternice cu privire la mărturie mincinoasă sau mituire de martor, instanța trebuie să încheie proces-verbal și să-l trimită pe martor în fața autorităților penale. Fiind astfel redactat, textul criticat nu contravine Constituției, ci, dimpotrivă, este de natură a permite instanței să asigure o judecată dreaptă, care să dea satisfacție părților nevoite să își realizeze drepturile și interesele în justiție, știut fiind că hotărârea judecătorească se bazează pe probele administrate în cauză și având în vedere faptul că o mărturie mincinoasă poate vicia verdictul instanței. Prin urmare, textul de lege menționat obligă judecătorul să dispună de deferea oricărui potențial martor mincinos organelor competente să constate dacă s-a săvârșit o asemenea faptă, asigurându-se, astfel, corectitudinea derulării procesului și un tratament

nediferențiat tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, aceasta nu poate fi primită pentru că martorii, în cadrul procesului civil, nu se află în aceeași situație juridică cu celelalte părți din cauză, ceea ce justifică aplicarea de către

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

legiuitor, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, a unui tratament juridic diferit.

Mai mult, punerea în aplicare de către judecător a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură civilă este în deplină concordanță cu prevederile art. 126 din Constituție privind instanțele judecătorești.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 199 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Cătălin Grățianu, Sorin Gerard Grățianu și Alina Ileana Săvulescu în Dosarul nr. 892/335/2009 al Judecătoriei Videle.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 258

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Toader, Iordana Dobre, Niculina Grigore, Constantin Stan, Nicolae Stan, Mihaela Stan și Mariana Stan în Dosarul nr. 4.005/269/2009 al Judecătoriei Oltenița.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.005/269/2009, **Judecătoria Oltenița a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Elena Toader, Iordana Dobre, Niculina Grigore, Constantin Stan, Nicolae Stan, Mihaela Stan

și Mariana Stan într-un dosar având ca obiect anularea parțială a unui titlu de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât nu se circumscrie clar situațiile de excepție, respectiv situațiile în care probele ce urmează a fi administrate pentru soluționarea excepției coincid cu cel puțin o parte din probele administrate pe fondul cauzei. Acest lucru înseamnă că instanțele nu pot aplica prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă în limite constituționale decât în măsura în care indică, potrivit art. 168 din Codul de procedură civilă, dovezile ce urmează a fi administrate atât pe excepție, cât și pe fond, și numai în măsura în care sunt necesare probe care nu se află deja la dosarul cauzei.

De asemenea, art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, întrucât în situația existenței unui singur expert topograf pe lista experților autorizați, care și-a exprimat deja părerea și a fost recuzat, expertul nu mai este desemnat prin tragere la sorți, ci este desemnat în mod direct. În această situație judecătorul nu poate respecta legea în practică, ceea ce face ca justiția să nu mai fie înfăptuită în numele legii, ci în acord cu voința judecătorului, echivalând cu o justiție privată. În condițiile în care judecătorul nu se mai supune legii și își impune în mod arbitrar voința, dreptul la apărare al părților prevăzut la art. 24 alin. (1) din Constituție nu mai poate fi atins. Dispozițiile art. 202 alin. 1 încalcă prevederile constituționale invocate în măsura în care pe lista experților autorizați nu există un număr suficient de experți care să permită desfășurarea procedurii de numire a expertului prin tragere la sorți.

Judecătoria Oltenița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, art. 202 alin. 1

din Codul de procedură civilă este constituțional, întrucât existența unui singur expert în specialitatea topografie nu are nicio legătură cu excepția invocată, ci ține de organizarea corpului experților autorizați să funcționeze pe lângă tribunale.

Instanța poate recurge la desemnarea unui alt expert înscris pe lista experților care funcționează pe lângă alte tribunale, în situația în care părțile nu sunt de acord cu desemnarea expertului înscris pe lista experților topografi de pe lângă Tribunalul Călărași. Dispozițiile legale invocate nu reglementează dreptul la apărare, ci modul în care sunt desemnați experții în vederea efectuării de expertize în cauzele în care se impun astfel de probe.

În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța arată că aceasta este o normă care reglementează situația în care o excepție poate fi unită cu fondul numai dacă probele necesare soluționării excepției sunt comune cu probele utile soluționării fondului, iar unirea unei excepții cu fondul nu îngrădește dreptul unei persoane de a se adresa justiției, dreptul la un proces echitabil ori la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 137 alin. 2: „*Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.*”;

— Art. 202 alin. 1: „*Dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii experților, ei se vor numi de către instanță, prin tragere la sorți,*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. 2 și art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Toader, Iordana Dobre, Niculina Grigore, Constantin Stan, Nicolae Stan, Mihaela Stan și Mariana Stan în Dosarul nr. 4.005/269/2009 al Judecătoriei Oltenița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

în ședință publică, de pe lista întocmită și comunicată de către biroul local de expertiză, cuprinzând persoanele înscrise în evidența celor autorizate, potrivit legii, să efectueze expertize judiciare.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 782 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iulie 2008, Curtea a reținut că „regula o constituie soluționarea separată a excepțiilor, prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă instituind o derogare, care este de strictă interpretare și aplicare. De aceea, dacă instanța a unit excepția cu fondul, întrucât era necesar să administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a cauzei, prin dispozitivul hotărârii se va pronunța mai întâi asupra excepției, motivând soluția în considerentele acesteia”. Prin urmare, Curtea constată că reglementarea criticată oferă premisa soluționării cu celeritate a procesului, iar o prelungire exagerată și nejustificată a duratei procesului ar surveni tocmai în ipoteza prefigurată de autorul excepției, potrivit căreia toate excepțiile procesuale ar trebui să fie soluționate separat, inclusiv acele excepții vizate de prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă. De asemenea, Curtea a constatat că pentru o bună administrare a justiției este firesc ca instanțele, în virtutea textului de lege criticat, să unească cu fondul acele excepții pentru a căror soluționare este necesară administrarea aceluiași probe ca și pentru judecarea fondului. O asemenea prevedere legală dă expresie tocmai exigențelor constituționale privitoare la dreptul la un proces echitabil și la termenul rezonabil în care acesta se impune a fi finalizat.

În ceea ce privește art. 202 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că și acesta este constituțional, întrucât, dacă părțile din proces nu se învoiesc cu privire la numirea expertului, este firesc ca judecătorul să aleagă persoana specialistului de pe lista întocmită de biroul local de expertize, iar, în cazul când pe o asemenea listă ar fi un singur expert, instanța poate recurge la desemnarea unui expert înscris pe lista existentă la un alt tribunal și astfel imparțialitatea se păstrează, fiind asigurate accesul liber la justiție, dreptul la apărare și înfăptuirea justiției.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 323 alin. 1 și art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 323 alin. 1 și art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mura Center” — S.R.L. din Luduș, prin administrator Teodor Sorin Mureșan, în Dosarul nr. 946/102/2009 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 946/102/2009, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 323 alin. 1 și art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Mura Center” — S.R.L. din Luduș, prin administrator Teodor Sorin Mureșan, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât revizuirea unei sentințe doar în limita aspectelor ce țin de admisibilitatea cererii de revizuire și a faptelor pe care se întemeiază, fără a raporta actul nou la probele administrate în cauză în ciclul procesual anterior, împiedică judecătorul să examineze toate aspectele avute în vedere de instanțele ce s-au pronunțat anterior, cu consecința pronunțării numai asupra acestor aspecte și, implicit, cu încălcarea dreptului părții la un proces echitabil.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât revizuirea este o cale extraordinară de atac, fiind admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute la art. 322 din Codul de procedură civilă. Competența instanței de revizuire de a schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată este dată tocmai de scopul urmărit de legiuitor, și anume de a se corecta hotărârea respectivă. Astfel, cererea de revizuire nu declanșează un litigiu nou, ci reprezintă o fază procesuală a aceleiași cauze. În timp ce acțiunea inițială urmărește realizarea unui drept al reclamantului bazat pe motivele de fapt și de drept, cererea de revizuire urmărește reformarea hotărârii definitive și irevocabile, tocmai pentru motivele prevăzute la art. 322 din Codul de procedură civilă. Cazurile de revizuire sunt redactate în mod clar, sunt previzibile,

precise și neechivoce, astfel încât instanța de judecată are posibilitatea, în mod obiectiv, de a le interpreta și aplica.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 323 alin. 1 și art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 323 alin. 1: „*Cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a dat hotărârea rămasă definitivă și a cărei revizuire se cere.*”;

— Art. 326 alin. 3: „*Dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 51 alin. (1) privind dreptul de petiționare și art. 126 alin. (1) și (3) privind instanțele judecătorești din Constituție, precum și cu prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.110 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 octombrie 2009, Curtea a reținut că rațiunea reglementării instituției revizuirii se întemeiază tocmai pe recunoașterea de către legiuitor a situației că și o hotărâre judecătorească poate fi greșită, nu neapărat din motive imputabile instanței de judecată, ipoteză în care trebuie să se dea posibilitatea reformării acesteia. Competența instanței de revizuire de a schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată este dată tocmai de scopul urmărit de legiuitor, și anume de a se corecta hotărârea respectivă. Astfel, aceasta nu declanșează un litigiu nou, ci reprezintă o fază procesuală a aceleiași cauze și, în aceste condiții, instanța în cauză trebuie să lămurească și aspectele ce au incidență asupra fondului cauzei ca urmare a admiterii revizuirii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și

considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 323 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că aceasta este nemotivată, autorii excepției menționând doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în ce constă contradicția relevată. Se încalcă astfel dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 323 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mura Center” — S.R.L. din Luduș, prin administrator Teodor Sorin Mureșan, în Dosarul nr. 946/102/2009 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bliss Group” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr.1.792/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.792/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin.1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Bliss Group” — S.R.L. din Timișoara într-un dosar având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât în toate cazurile în care titlul executoriu nu este o hotărâre judecătorească cu autoritate de lucru judecat, ci este un contract investit cu formulă executorie, o ordonanță de plată sau un instrument de plată investit cu formulă executorie, condiția depunerii unei cauțiuni pentru admisibilitatea cererii de suspendare a executării este

neconstituțională, încălcând dreptul la un proces echitabil, egalitatea în fața legii și dreptul de proprietate asupra bunurilor sau sumelor de bani supuse executării silite.

Egalitatea în fața legii este înfrântă, întrucât în fața aceleiași proceduri de executare silită creditorul care demarează executarea silită are o poziție privilegiată față de debitor, din moment ce executarea se derulează în mod normal în favoarea creditorului, iar debitorul este obligat la plata unei cauțiuni pentru a putea solicita suspendarea executării. În același mod este afectat și dreptul la un proces echitabil, dispozițiile legale criticate plasând creditorul din dosarul execuțional într-o poziție procesuală superioară față de debitor.

Autorul excepției mai susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere și dreptului de proprietate al contestatorului asupra bunurilor sale, în condițiile în care fondul raporturilor dintre părți nu a fost dezbătut în fața instanței și titlul executoriu nu împiedică o dezbateră a fondului.

De asemenea, se mai susține că prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind somația de plată, care prevăd că debitorul care a depus cerere în anulare împotriva ordonanței privind somația de plată nu poate formula apărări de fond împotriva titlului executoriu în cadrul contestației la executare, instituie o limitare a dreptului la apărare, a liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, deoarece se acordă dreptul creditorului de a pune în executare silită un titlu executoriu obținut fără ca fondul relațiilor juridice dintre părțile în litigiu să fie supus analizei unei instanțe judecătorești și fără ca acesta să poată fi supus analizei unei instanțe anterior executării silite.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Examinând încheierea de sesizare, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin.1 din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”;*

— Art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001: *„Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a*

formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 44 alin. (2) din Constituție privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 567 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 17 iunie 2010, Curtea a statuat că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente de ocrotire a accesului liber la justiție tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea și de a solicita suspendarea acesteia.

În ceea ce privește instituirea obligației de plată a unei cauțiuni, prin aceeași Decizie nr. 567 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 17 iunie 2010, și prin Decizia nr. 72 din 19 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.174 din 17 martie 2010, Curtea a reținut că „instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, iar, pe de altă parte, de a preveni și de a limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.”

De asemenea, în ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 540 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 din Constituție, prin Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Curtea Constituțională a reținut că, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție, instituirea cauțiunii nu aduce atingere nici principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private. Sub acest aspect, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înșeși executării silite persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia.

În ceea ce privește dispozițiile art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, prin Decizia nr. 361 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 19 martie 2003, Curtea

a considerat ca fiind neîntemeiată critica potrivit căreia prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 ar încălca dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Curtea a reținut cu acel prilej că teza întâi a art. 10 alin. (2) permite debitorului invocarea, prin contestația la executare, și a unor apărări de fond împotriva titlului executoriu, iar teza a doua a aceluiași alineat exceptează de la exercițiul acestui drept debitorul care a formulat o cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului. Conform prevederilor art. 8 din aceeași ordonanță, împotriva ordonanței cu somația de plată, emisă de judecător, debitorul poate formula cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea cauzei în primă instanță, care va putea anula ordonanța, situație în care, la cererea creditorului, se va proceda la judecarea în fond a cauzei, în condițiile dreptului comun. Din conținutul acestor dispoziții legale nu

rezultă nicio îngrădire a accesului liber la justiție pentru niciuna dintre părțile litigante. Debitorul nemulțumit de ordonanța cu somația de plată poate formula o cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. El poate, de asemenea, formula contestație la executare împotriva titlului executoriu, în cadrul căreia are dreptul să invoce și apărări de fond, dacă nu și-a exercitat dreptul de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată. Excepția prevăzută în art. 10 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este justificată, întrucât aceasta are în vedere situația în care, în lipsa cererii în anulare, debitorul nu a putut invoca apărările de fond.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bliss Group” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.792/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 22 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Prundaru în Dosarul nr. 550/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 550/301/2010, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Ion Prundaru într-un dosar având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia menționează că textul legal criticat încălcă prevederile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, fără, însă, a-și argumenta în mod fundamentat critica de neconstituționalitate formulată.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu a motivat-o, semnalând doar încălcarea art. 11 și 20 din Constituția României.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Prundaru în Dosarul nr. 550/301/2010 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 403

din 24 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul de

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este nemotivată, autorul excepției menționând doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în ce constă contradicția relevantă. Se încalcă astfel dispozițiile imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale este inadmisibilă.

Simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cu titlu exemplificativ, reținându-se: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.916/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Violeta Bobeica, Claudia Bobeica, Vlad Barbu, Radu Barbu și Victoria Bobeica într-o cauză având ca obiect evacuarea unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate instituie o procedură discriminatorie prin care se dă posibilitatea uneia dintre părți — cea care locuiește în străinătate — de a răspunde la întrebări sub îndrumarea avocatului sau a altor persoane. Sub acest aspect, instanța de judecată nu poate avea certitudinea că partea supusă interogatoriului este cea care răspunde la întrebări și, mai mult, este împiedicată să lămurească cauza sub toate aspectele, atâta timp cât nici instanța și nici partea adversă nu pot adresa întrebări suplimentare.

Interogatoriul părții cu domiciliul în străinătate nu respectă prevederile Codului de procedură civilă, în administrarea acestuia fiind reglementată o procedură total diferită de cea prevăzută în art. 218—219, ce are drept consecință crearea unei situații mult mai favorabile acestei părți.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Violeta Bobeica, Claudia Bobeica, Vlad Barbu, Radu Barbu și Victoria Bobeica în Dosarul nr. 6.916/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 223 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Partea care are domiciliu în străinătate va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată.*”

În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 124 alin. (2) care consacră caracterul unic, imparțial și egal pentru toți al justiției. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.154 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și a respins, ca fiind neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

Curtea a reținut că textul de lege criticat constituie o normă de procedură a cărei reglementare, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Norma derogatorie de la dreptul comun, care instituie posibilitatea interogării părții care are domiciliu în străinătate prin intermediul persoanei care o reprezintă în judecată, este expresia opțiunii legiuitorului în reglementarea procedurii administrării probelor în procesul civil, care trebuie să se întemeieze pe celeritate și exercitarea cu bună-credință a drepturilor procesuale.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluția și considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 435

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Zoltán Valentin	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 5.820/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.820/303/2010, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Victor Pomponiu, intervenient în interes propriu într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44, art. 53, art. 124 alin. (2), art. 127 și art. 135, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1, art. 13, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „lasă la aprecierea instanței de judecată stabilirea cuantumului cauțiunii pentru suspendarea executării silite. Astfel, neprecizarea de către legiuitor a cauțiunii după criterii bine determinate sau cel puțin determinabile creează stări de inegalitate în fața legii sau de a așeza pe cineva mai presus de lege”. De asemenea, apreciază că „s-ar impune ca suspendarea executării silite să opereze de drept, fie și numai în cazul în care prin executare sunt lezate drepturile terțelor persoane”.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă.

Autorul criticii susține că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44, art. 53, art. 124 alin. (2), art. 127 și art. 135, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1, art. 13, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Astfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează, pe de-o parte, aspecte ce țin de modificarea textului de lege criticat, iar, pe de altă parte, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege criticate, ceea ce intră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, eventualele greșeli ale acesteia putând fi îndreptate prin exercitarea căilor de atac.

În consecință, excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399, art. 403, art. 428 și art. 523 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 5.820/303/2010 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 492

din 19 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

completeze un text de lege supus controlului de constituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că motivul de revizuire prevăzut la art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă se referă la obiectul cererii, iar nu la simple apărări care pot fi formulate de părți pe parcursul procesului civil. Or, critica tinde la modificarea normei de procedură, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Niculae Dercaci în Dosarul nr. 683/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.740D/2010.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției și partea Societatea Comercială „Conex Prahova” — S.A. din București, prin avocat Violeta Zaporojan, lipsind partea Mihai Dumitru, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care susține admiterea criticilor referitoare la noțiunea de „lucru” dedus judecării din cuprinsul dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă. Autorul consideră sintagma ca fiind arhaică, întrucât nu își găsește corespondentul în legislația în vigoare, și, prin urmare, neconstituțională, deoarece este susceptibilă de a crea discriminări între cetățeni, favorizându-i pe aceia care formulează cereri de revizuire cu privire la bunuri (echivalentul noțiunii de „lucru”), în detrimentul celor care reclamă în justiție drepturi nepatrimoniale. Mai mult, textul de lege criticat este de natură a genera o practică neunitară a instanțelor judecătorești în materia revizuirii, cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, art. 21, art. 53 și art. 129.

Avocatul părții Societatea Comercială „Conex Prahova” — S.A. din București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională nu este competentă să modifice sau să

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 683/1/2010, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Niculae Dercaci într-o cauză având ca obiect revizuirea unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că noțiunea de „lucru judecat” cuprinsă în dispozițiile legale criticate este arhaică, neclară și, deci, neconstituțională, întrucât se referă doar la obiectul concret, *stricto sensu*, supus litigiului, împiedicând revizuirea tuturor hotărârilor judecătorești prin care se soluționează cereri principale sau accesorii formulate de părți.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*”

2. *dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi și în art. 21 alin. (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Niculae Dercaci în Dosarul nr. 683/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 19 aprilie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 8
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dona Ana în Dosarul nr. 5.203/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.755D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.203/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 8 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dona Ana într-o cauză având ca obiect revizuirea unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate limitează exercițiul căii extraordinare de atac a revizuirii, întrucât restrâng sfera persoanelor care pot cere revizuirea doar la părțile legal citate

care nu s-au putut prezenta la judecată și nu au putut înștiința instanța despre aceasta, excluzând persoanele care nu au fost citate în mod legal. În aceste condiții, aceste persoane sunt private de dreptul la un proces echitabil, sub aspectul principiului contradictorialității procesului civil, în virtutea căruia părțile, prezente în fața instanței, își aduc reciproc la cunoștință pretențiile, apărările și probele de care înțeleg să se folosească în proces.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 322 pct. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Revizuirea unei*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dona Ana în Dosarul nr. 5.203/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

